

DRĘCZĄCY (4) *part praes act*

dręczący (2), **dręcząc** (2); dręczący *RejPs*, *Mącz*; dręcząc *RejKup*, *SkarŻyw*.

sg m N dręczący (1), dręcząc (1). \diamond *n N* dręcząc (1). \diamond *pl G* dręczących (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Zadający komuś cierpienie fizyczne lub moralne* (3) : ábowiem miałto dręczących czártow prześládowali mię nieprzyiaciele mogli. *RejPs* 23v.

dręczący kogo (2): Iefzcze był w dom iey niewszedł: á czárt dręcząc ią vćiekł *SkarŻyw* 308.Cf *dręczący kogo w czym*.

dręczący kogo w czym (1): Niedzbam [!] ya nicz o wymyły Kyło by był vmýłł czyłty A Sercze włłwey nièwinnoczi Czuyacz przy Sprawiedliwoczi Niedreczacz niwczem bliźniego A miłuyacz Pana śwego *RejKup* cc2v.

2. *Prawdopodobnie w funkcji strony zwrotnej: męczący się, trapiący się* (1) : Cruciatuś, Męczący/ Dręczący/ Trapiący *Mącz* 69d.

Synonimy: 1. dokuczający, męczący, trapiący.

Cf DRĘCZYĆ, DRĘCZYĆ SIĘ

ZZie